

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. XVII. Poßítne Angeli naturaliter cognoscere res supernaturales.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

SECTIO DECIMA-SEPTIMA.

Posintne Angeli naturaliter cognoscere res supernaturales.

I. SUPPONIT questio aliqua esse non quoad modum tantum supernaturalia, ut est resuscitatio mortui, restitutio visus &c. quæ ubi facta sunt, videri ab Angelis naturaliter possunt, cum in substantiâ non minus naturalia sint, quam quævis alia naturali modo producta. Nos verò hic de iis loquimur quæ in entitate & simpliciter sunt supernaturalia, qualia sunt unio hypostatica, visio beatifica, gratia habitualis, habitus per se infusi, & alia id genus, illa scilicet quæ specialiter ad participationem Dei peculiari modo habendam spectant, juxta dicta supra Disput. duodecimâ.

II. Existimo itaque cum S. Thoma hic quest. 57. art. 5. quem ejus discipuli sequuntur, tenetque Aletius, Durandus, Suarez lib. 2. cap. 29. Molina, Vasquez, & alii, non posse Angelum clarâ & intuitivâ visione res in substantiâ, seu entitate supernaturales nature viribus cognoscere.

III. Dixi clarâ & intuitivâ visione, posse enim Angelos, suppositâ saltem revelatione, habere naturaliter cognitionem abstractivam hujusmodi entium supernaturalium, & per species alienas, videtur certum, cum dæmones modò cognitionem habeant gratiæ, ac donorum supernaturalium, unionis hypostaticæ, visionis beatificæ &c. Ad do etiam sine revelatione posse Angelum conjecturalem aliquam harum rerum habere notitiam, probabiliter scilicet judicando hujusmodi res esse possibiles, cum nullam in earum prædicatis videat implicantiam, ut latius, Deo dante, in materiâ de Incarnatione declarabo. Non tamen potest evidenter, etiam abstractivè, supernaturalia cognoscere, cum nullum sit in naturâ principium, ex quo evidenter hæc deduci possint; scientia autem naturalis continetur intra principia, causas & effectus naturales.

IV. Ad summum ergo novit Angelus non esse evidens, esse impossibilia hujusmodi entia supernaturalia, non tamen novit esse evidens non esse impossibilia, sicque ad summum de harum rerum possibilitate habet notitiam negativam, seu non convincitur esse illas impossibiles, non tamen propterea novit eas esse possibiles, ut fusiùs dicam 3. parte, dum de cognoscibilitate Incarnationis.

V. Probatur itaque Conclusio: Imprimis enim Patres & Concilia mysterium Incarnationis, seu unionem hypostaticam appellant anigma sacratissimum, ineffabile mysterium, inenarrabile, incomprehensibile &c. S. Paulus ad Ephesios 3. v. 8. eam appellat *investigabiles divitias Christi*, Sacramentum absconditum, & alia hujusmodi, & in Concilio Ephesino can. 3. dicitur, *Quod Filius Dei incomprehensibiliter sit factus homo*: Si tamen possit Angelus unionem hypostaticam intuitivè videre naturaliter, ut Scotus, & alii ex ejus scholâ affirmant, nihil horum de ea dici posset.

VI. Hinc ergo similiter inferitur non posse Angelum res alias supernaturales, ut gratiam habitua-

lem, visionem beatificam &c. intuitivè videre. Imò si isthæc naturaliter possit cernere, agrè salvatur quomodo Deum ipsum videre naturæ viribus non possit. Tandem cum entia absolute supernaturalia sint simpliciter altioris ordinis, ad hoc ut videantur clarè, & uti in se sunt, requirere videntur, ut actus, quo id fit, sit ejusdem ordinis, & consequenter supernaturalis.

Multa hic obijci possunt, quæ ad tertiam partem propriè spectant, & ad tractatum de Incarnatione: Hic tamen quædam obiter subnectam. Obijciunt ergo primò, Angelum videre intuitivè posse substantiam naturalem, ergo & accidens supernaturale, cum illa sit hoc perfectior. Secundo Angelum videre saltem intuitivè posse negationem gratiæ, & aliarum rerum supernaturalium, ergo saltem cognoscet res illas esse possibiles, cum illarum negationes videat esse tollibiles. Tertio Angelum evidenter cognoscere Deum esse omnipotentem, ergo & illum posse isthæc producere. Quarto, Angelus videns intuitivè alterum Angelum, vel hominem, videt potentiam illius obedientialem, ergo & capacitatem ejus ad gratiam, ac dona supernaturalia, ergo hæc etiam evidenter cognoscet esse possibilia.

Ad primum negatur consequentia; accidens siquidem supernaturale est ordinis simpliciter superioris, unde sicut licet substantia naturalis sit perfectior accidente supernaturali, non sequitur, illa est naturaliter producibilis, ergo & hoc; ita nec sequitur, hoc esse naturaliter cognoscibile, quia hujusmodi cognoscibilitas illi, naturæ viribus competit.

Ad secundum respondeo formam & privationem esse quoad hoc in eodem ordine, unde non debetur Angelo naturaliter cognitio negationis, magis quam formæ, licet illa sit naturalis. Deinde, si quis velit negationes illas ab Angelis videri, non tamen ita perfectâ iis debetur illarum cognitio, sicut affirmant auctores de actu intellectus essentialiter vero vel falso. Ad tertium dico, ex eo quod Angelus naturaliter noverit Dei potentiam esse simpliciter infinitam, sequitur tantummodo illum nosse eam extendi ad omnem terminum possibilem. Utrum autem hi termini possibiles sint nec ne, non novit evidenter Angelus, cum non noverit evidenter difficultates omnes, quæ contra eos proponi possint, sibi occurrere. Ad quartum respondeo, visâ causâ non semper in eâ clarè videri effectus, sed plures vel pauciores prout visso magis vel minus fuerit latè patens. Unde non sequitur, Angelum visâ naturâ alterius, videre potentiam ejus obedientialem, prout extenditur ad effectus supernaturales. Aliæ objectiones solvantur loco citato.

Quod si Conclusio Theologica, deducta ex principiis fidei supernaturalibus, sit naturalis, est quia principia illa, cum objecta fidei eodem modo repræsentent, quo actus naturales, sympathice excitare possunt principia naturalia, immediate executiva illius actus, potentiam scilicet, species & habitum naturalem, ad illum actum naturalem efficiendum. Aliud est de actu, quo videri debet Deus, aut objectum aliud supernaturale clarè & intuitivè, is enim actus, & species & principia effectiva habere debet supernaturalia, cum objecta illa videat sicut sunt.

pernaturalia non posse clarè videri naturaliter.

VII. Objectionis varia contentiones posse Angelum res supernaturales naturaliter clarè cognoscere.

VIII. Facilis cognitio substantiæ naturalis, quam accidenti supernaturali.

IX. Cognitio negationis non magis Angelo debetur, quam cognitio formæ.

Omnipotentia cognita non ducit in claram cognitionem rerum supernaturalium.

Quinam effectus visâ causâ cognoscantur.

X. Cur conclusio Theologica ex principiis fidei supernaturalibus delecta, si naturalis sit.

